Ч. 216. Середа 7 жовтня (24 вересня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Независима Болгария.

На вчерашнім засїданю краевого сойму по відчитаню спису петиций відослано до адмінїстрацийної комісиї справоздане краевого виділу в справі дозволеня репрезентациї повітової в Скалатї на затягнене позички 80.000 корон на будову дороги зі Скалату до Качанівки, приступлено до дальшої банкової дебати.

З записаних до голосу на попереднім засїданю промовив перший посол о. К. Сеник. По нім промавляв ще пос. Козловский, щоби привести до належної міри опіку діяльности банку — бо після его думки — пос. Левенштайн банк перехваляв, а пос. Стояловский дав місто его образу карикатуру. Особливо полемізував він з виводами пос. Стояловского, інтерпретуючи християньский социялізм зі становища консервативного. Після него він має на меті не борити ся з капіталізмом, але лагодити противенство і т. д., одним словом приписляти чуйність визискуваних супротив визискувачів. Переходячи до обговорюваня діяльности краевого банку в квестиї парцеляцийній зазначуе, що сойм ухвалив свою відому резолюцию 1905 р. тому, що діяльність парцеляцийного банку не давала запоруки, щоби задержано status quo национальних сил.

По замкненю ґенеральної дискусиї забрав до остаточної заяви голос референт пос. Гупка, який відповідаючи на роблені попередними бесїдниками закиди, апелює до послів, щоби они наші відносини перестали порівнувати з угорскими а брали за предмет порівнаня радше відносини в західній Австриї, бо ми хоч поволи, але стремимо до розвитку. В дальших своїх виводах апелює він до пос. Стапиньского, який як провідник людового сторонництва і віцепрезес „Кола“ чує весь тягар співодвічальности за напрямок народної політики в краю та у Відни, щоби згодив ся на таку зміну своєї резолюциї, аби в ній було ясно сказано, що краевий банк не може попирати розбиваня двірских обшарів та дробленя землї на обрізки. З усіх поставлених прочих внесень референт не прихилює ся лише до домаганя пос. Стояловского.

По тім приступлено до дискусиї специяльної.

При першій резолюциї жалїв ся о. пос. Стояловский, що посли мусять лише на основі доброї віри до банкової комісиї приймати до відома справоздане банку а відтак полемізує з оногдішними виводами п. Левенштайна в справі опіки над банковими паперами, бо з неї виходить відай більше користи для опікунів, як для банку, бо сего року продаж ефектів принесла о 21.000 корон менше як тогід. Здаеть ся, що між опікунами був і п. Левенштайн.

По відповіди референта принято першу і другу резолюцию.

При третім внесеню промовляв пос. Кендзор, атакуючи управу банку за неуділюване гіпотечних позичок селянам.

По промові п. Т. Старуха закінчено банкову дискусию. Слїдуюче засїдане нинї.

Заповідане від якогось часу проголошене независимости Болгариї стало ся вже довершеним фактом. Про ту важну історичну подію доносять телеграми що слїдує:

В неділю вечером прибув болгарский князь Фердинанд до Рущука над Дунаєм, де его повитали всї міністри. Відбула ся сейчас рада міністрів під проводом князя, а відтак окремим поїздом князь з міністрами виїхали до давної столицї Болгариї Тирнови. До Тирнови прибула також вчера жена князя Фердинанда княжна Елеонора з дїтьми. По полудни проголошено в Тирнові урядово Болгарию независимим королївством.

---

4)

ЛЮДИ І ДУДИ.

(З ческого — Л. Струпежницкого).

(Конець).

Але скоро лише сказав, що есть дураком, прискочив до него молодий чоловік, котрий зачув бун его слова і сказав також по чески:

— Ай, земляк?

— Так, земляк і стрічае земляка.

— Очевидно, що земляки!

Зійшло ся отже двох земляків, і то случайно оба з Чех. Стиснули собі по землячки руки і потрясли ними сердечно.

Земляки почали ся тепер взаїмно оглядати. Вкінци сказав земляк до нашого земляка:

— Я доктор медицини, замешкалий в Льондонї.

— А я властитель посїлости з Чех.

— Називаю ся Радимский — признавав ся дальше лїкар.

— А я Сойка, Конрад Сойка — відповів той вічливо. — Подорожую — додав ще.

Доктор Радимский предложив Конрадови, що проведе его ще по Льондонї. А по хвили додав:

— Однако мене мусите відвідати насамперед, бо доси кождий Чех, з яким я в Льондонї стрітив ся, був моїм гостем.

Конрад приймив запрошене земляка.

Переглянули ще спільно послїдну салю музея і відійшли.

Ішли льондоньскими улицями, котрих минули порядне число, стрітивши не менше число людий. Потручували деяких, а деякі їх — як то вже по містах буває, що один о другого отирає ся. Задержували ся також деколи, приглядаючи ся дечому, словом: на кождім кроцї бачив Конрад дещо нового, чого чоловік в Чехах на самотї не увидить, а всюди було більше людий, як в Добровицах на сьвятониколаївскім ярмарку.

VII.

Дійшли до мешканя лїкаря. Було елеґантно устроєне, з чого можна було здогадувати ся, що записуванє всїляких тих нешкідних річий, закритих латиньскими словами лїкаревн досить приносять видко більше, як его ліки здоровлю пацієнтів.

— Моєї жінки нема дома, але прийде, лиш еї не видко — повторив лїкар, коли усїли.

То він жонатий, подумав собі Конрад і почав розважати, як може виглядати нинї докторова, коли нараз отворили ся двері.

В них з'явила ся молода розкішна, дама, така хороша, що Конрад в души погадав собі: до грома, той доктор має знамениту „домашну аптику“!

А доктор почав говорити:

— Маємо гостя земляка, люба Емо... Пан Конрад Сойка... Ема моє сестра.

Конрад поклонив ся... Отже то не его аптика! Цікавий я, чи та аптика є до відданя? — думав.

— Але де сидить моя жінка! — спитає лїкар

І двері отворили ся другий раз, в них з'явила ся дама!.. і Конрадови випав цилїндер з рук.

Налякав ся війшовшої так, що мало годинник в кишени не перестав іти. Була бо то Зденька.

І Зденька була так здивована, що стояла як приголомшена. І она в першій хвили не могла слова промовити.

А доктор, не менше як они обоє здивований, поглядав від одного до другого пронизуючим споглядом, яким привик слїдити всї „особливо інтересні случаї“.

Панна Ема — Ема була ще панною — була знов тим не мало здивована, що всї прочі дивували ся і налякала ся тим, що так нараз страх всїх обіймив.

Перша стямила ся Зденька і сказала:

— Пан Сойка в Льондонї?

Пану Сойцї остаточно також розвязав ся язик. Промовив:

— Так, панно Зденьк... панї...

— Ви знаєте ся? — спитав лїкар, стараючи ся розібрати той „інтересний случай“.

— Атже ми земляки, роджені в однім містї, приятелї від дитиньства. Разом ходили ми до школи, разом зі школи — поясняла Зденька і вічливо привитала Конрада.

Коли би лїкар не знав був знаменито

Вість о проголошеню королівства Болгарского викликала в Софії і в цілім краю велике одушевлене. Всюди панує великий рух. Власти зарядили, аби всюди обходжено проголошене независимости як торжественне сьвято. Софія прибрана хоругвами. На публичних площах грали вчера чотири войскові музики. Дві батериї артилериї давали арматні сальви. Нині в цілім краю відбудуть ся торжественні богослуженя. На площи войскових вправ під Софією, відбула ся парада цілої софійскої залоги. Так само відбувають ся войскові паради в цілім краю. До Тирнови приходять сотками ґратуляцийні телеґрами. Вчера всї бюра були замкнені. Школи замкнено на три дни.

Берлиньский Lokal Anzeiger доносить, що князь Фердинанд прийме титул короля Фердинанда I.

З Відня телеґрафують: Передвчера на Балкані стала ся важна подія: давне і оправдане бажане болгарского народа — проголошене независимости звершило ся в старій столици краю, Тирнові. Тим самим розірвано послідний, мнимий вузол, сполучаючий Болгарию з Туреччиною. З напруженем треба дожидати, яких зарядженя вхопить ся Туреччина. Коли Порта увзглядинть інтерес власний, а не дасть пірвати ся пристрасти, то буде мусїла завдати собі питане, чи фактично проголошенем независимости Болгариї тратить ще більше, як вже утратила, підписавши договор в Сан Стефано, берлиньский і всхідно румелійску революцию. Війна між Болгариєю а Туреччиною була би — після загального погляду — безхосенним розливом крови, позаяк нї одна держава в Европі не думає о тім, аби привернути давні відносини підданьства Болгариї супротив Порти. Війна була би позбавлена всякої практичної цїли. Тутешні круги, як впевняють дипломатичні жерела, були приготовлені на проголошене Болгариї независимою; особливо для обзнакомлених кругів не підлягало сумнївови, що принятє кн. Фердинанда в Будапешті цїсарем Франц Йосифом з усїми почестями приналежними коронованим головам не полишало нїякого сумнїву, що держави Европи, о події, яка лучила ся передвчера, були з гори повідомлені. — Як віденьскі часописи довідують ся з дипльоматичних кругів, безпосередним наслїдком оголошеня независимости Болгариї мусить бути рішучий крок із сторони Австро Угорщини в справі Босни і Герцеґовини. Не ма сумнїву, що урядове проголошене анексиї Босни і Герцеґовини наступить дуже скоро.

Проголошене независимости Болгариї викликало в Константинополи незвичайно сильне вражінє. Вже оногди заволоділо там заворушене на вість, що Болгария наміряє в найблизших днях проголосити свою независимість. Німецкий амбасадор Маршаль, котрий мав вчера по полудни виїхати на відпустку, відложив виїзд і мав конференцию в Порті. „Berliner Tageblatt“ доносить з Константинополя, що мимо змагань молодотурків, більшість турецкої суспільности домагає ся війни з Болгариєю.

Передвчера в ночи прийшли до султана депеші від цїсаря Вільгельма. Великого везира візвано в ночи до палати, де працював до пізна над відповідию. Туреччина горячково оружує ся.

Кореспондент „Matin-a“ з Софії доносить, що в Болгариї стоїть тепер 190.000 войска під оружием, на случай війни сила оружна Болгариї буде виносити 380.000, до чого прийде ще резерва в силї 110.000 людий. Болгари на случай війни мають намір іти на Константинополь. Туреччина з своєї сторони стягає войско до границї, де єсть вже готових 20 полків кінноти і 6 полків піхоти. Рішене що до війни з турецкої сторони мало запасти вчера на раді міністрів.

Новинки.

Львів, дня 6-го жовтня 1908

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав директорови урядів помічничих в Намістництві у Львові, Маріянови Ольшаньскому при нагоді перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника Цїсарского з увільненем від такси. — Ресіпієнт сторожі скарбової Лаврентий Соха в Бучачи, одержав при нагоді перенесеня его в стан спочинку срібний хрест заслуги з короною.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер справедливости в порозуміню з Міністерством справ внутрішних увільнив радника висшого суду краєв. Фльор. Маліновского від функциї предсїдателя при суді мировім для Заведеня обезпеченя робітників від нещасливих пригод у Львові, а на его місце іменував радника суду кразв Марк. Федяньского предсїдателем, дальше радника суду краєв. Йос. Пйонтковского другим, а радника суду краєв. дра Альфр. Мінца третим заступником предсїдателя в повисшім мировім суді. — Львівский висший суд краєв. переніс ведучого книги ґрунтові, Ів. Тушкевича зі Львова до Перемишля та іменував офіцияла канцелярийного в суді повітовім в Добромили, Стеф. Сагалу стар. официяломи канцелярийним в суді повітовім в Бродах.

— **Виділові курси для учителів.** За дозволом Міністерства просьвіти будуть уладжені в сїм році шкільнім два виділові курси для учителів, а то: 1) курс з предметів язиково історичної ґрупи при мужескій учительскій семинариї в Кракові 2) курс з предметів технїчної ґрупи при державній школї промисловій у Львові. Поданя о принятє на курс треба вносити до 15 жовтня. Наука розпічне ся дня 3 падолиста. Близші подробиці будуть подані в „Урядовім дневнику“ краєвої Ради шкільної.

— **Кандидати стану дяківского,** що бажають піддати ся іспитови квалїфікацийному, мають внести свої поданя до Митрополичої Консисториї найдальше до 13 с. м., долучуючи до них метрику, сьвідоцтво моральности і сьвідоцтво шкільне. Іспит відбуде ся 16 жовтня т. є в пятницю по Покрові о год. 4 по полудни в канцеляриї Архикатедрального Уряду парохіяльного.

— **Огні.** В Шилах тернопільского повіта згоріли дня 26 вересня господарскі будинки і значна часть збіжа вартости поверх 60.000 корон. — В Зарудечку коло Збаража згоріли будинки і збіже господарів Тетеренка і Музи вартости 15.000 К. — В Ігровици, віддаленій о дві милї від Тернополя, дїти господаря Вінкентия Бовчука, полишені без всякого дозору, розложили огонь на обійстю і пекли бараболю та спричинили пожежу, котра знищила всї будинки 3 господарів разом з цїлим сегорічним добутком. В перший зараз хвили коли зачала горіти хата Андрія Митохири, надбіг Собко Біскупский, а коли ему сказали, що в хатї знаходять ся дїти, він скочив до середини, але вже більше не вернув, бо спадаючі бальки придушили его своїм тягаром і вробили смерть на місци. Нещасливий полишив 6 незаосмотрених дїтий.

— **Дрібні вісти.** Начальний директор гал. почт і телеґрафів п. Сеферович вернув з урльопу

Зденьки, був би міг подумати: хто знає, що ще більше тих двоє не робило разом?..

— Щож ти вже не пригадуєш собі імени пана Сойки? Атже я нераз згадувала о нїм, оповідаючи о моїх родинних сторонах — пригадувала Зденька.

— Ага, я то сама памятаю — присьвідчила Ема, котрій — мимоходом сказавши — оповідала Зденька о Конраді більше як свому мужеви. Ах, кожда панна має в своєї молодости неодну більше або менше невинну тайну, з якої скорше звірить ся подругам як приятелям, навіть хоч би то був і єї чоловік.

Лікар оправдував свою непамять занятями, але Зденька гнївала ся:

— Коли би пан Сойка називав ся Циянкалї або Румбарбарум, то ти би справді добре собі его затямив!

І тепер настало загальне оправдуванє. І Конрад розповів історию о дудах, але подав єї в той спосіб, що міг з більшим правом ніж не один перекладник сказати: Вільно обробив К. С.

Розуміє ся також, що о своїй любві до Зденьки анї не згадав.

Запросили Конрада на обід.

Але хоч на поливцї панї докторової було досить хороших очий і очок, то таки Конрадови видавало ся, що очи панни Еми о много красші як очи самої панї докторової.

Дивив ся отже в них пильно, ставав розсїяним, аж вкінци упустив ложку до поливки, що було не добрим знаком; на Конрадовім же сурдутї лишило ся одно пятно від розлитої поливки. Але й на его серпи почали являти ся дивні знаки в наслїдок кількох поглядів панни Еми. І заки з'їли мясо, Конрад чув, що залюбив ся. Скорість то досить похвальна, але зовсїм не незвичайна. Бо один великий учений, рівночасно учений великан і знаток сердець обох полів, каже, що чоловікови вистане до залюбленя один погляд.

Через кілька днів відвідував Конрад лїкаря, але аби его не відривати від его занятя, бавив ся все лиш в товаристві Еми.

Зденька пильно приглядала ся тому і тїшила ся.

Раз сказала Ема, що дуже радо вернула би знов до Чех. Зденька немов би мимоходом згадала, що на таку дорогу треба би Емі товариша.

А Конрад погадав собі: Того уряду я сам дуже охотно приймивсь би.

Ема відійшла. А Зденька не надумуючись сказала до Конрада:

— Ви любите єї.

Того самого дня вечером панї докторова шептала щось до уха пану докторови, о чім однако по кількох днях вже голосно говорило ся.

Конрад відтак попросив доктора о руку его сестри, а Ему о єї власну, а позаяк нї одно з них не відмовило, а Анґлійцї кажуть, що час то гроші, то Конрад оженив ся ще в Льондонї, аби лиш не отягати ся.

В часї весїля сказав лікар весело: Письмо сьвяте каже: Бо не знаєте нї дня нї години...

А Зденька шепнула Конрадови:

— Я причинила ся, аби ви дістали добру нагороду — за мене... Ема то правдивий скарб.

Конрад вдячно стиснув єї руку, але не міг нїчого промовити.

* * *

Конрад і Ема вернули до Чех. Стара тїтка дома не мало була здивована, коли Конрад представив їй свою жену. Воркотїла:

— Ну, та буде дома ще гірша, як ті дуди!

— А правда — промовив раз Конрад — де мої дуди?

— Хробаки сточили дерево, молї з'їли міх, ржа зжерла бляху, а проче ми викинули — відповіла тїтка скоро.

Конрад і Ема сьміяли ся.

Аж по довшім часї довідав ся Конрад, якою дорогою повандрували дуди до Анґлії: що тїтка продала їх рудому Маркови, а Марко якомусь аґентови, котрий завитав до Добровиць, глядаючи за старинностями. Але Конрад не гнївав ся на свою тїтку за те, що продала дуди; бо инакше не був би міг побачити їх в Льондонї і крикнути: „Який я дурак!“ котрі то слова були одинокою причиною, що доктор Радимский зголосив ся до него яко до земляка; дальше не був би Конрад познакомив ся з Емою і не був би тепер найщасливійшим чоловіком на сьвітї.

Отже: Зденька, дуди, тїтка, рудий жид, аґент, подорож до Льондона і до музею Блюмсбері, доктор Радимский а остаточно Ема зложили ся на Конрадове щастє. А хто не вірить, нехай ще раз прочитає.

і обєяв урядоване. — В Рогатині відбуде ся дня 11 с. м. вечерок в честь Т. Шевченка. Початок о 7 год. — Кружок аматорів „Руської Бесіди“ в Турції н. Стр. уладжує аматорску виставу „Наталка Полтавка“ дня 11 с. м. По представленю відбуде ся забава в танцями. Заходом тов. „Просьвіти“ і „Самопомочи учительскої“ в Сяноці відбудуть ся дня 11 с. м. в неділю в сали „Народного Дому“ великі вечерниці в танцями. Запрошеня висилає ся; зголошеня на них приймає тов. „Просьвіта“. — В Мармарошскім Сиготі підчас вчерашного жидівского сьвята помиреня (судного дня), крикнув хтось в божвици, в котрій було около 3000 осіб, „Горить!“ а з того счинив ся такий переполох, що втікаючі удушили в глоті 4 дітий, а 16 тяжко поранили. — Ученикови II кл. гімн. Петрови Лежогубскому витягнув в суботу якийсь злодій з кишені чорний годинник і золотий ланцушок з дармовісом. — З Ташкенту доносять, що в тамошних сторонах вкрадено на почті 330.000 рублів. Двох урядників почтових підозріних о ту крадіж арештовано.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля каси щадничої. Початок $7^1/_2$ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К. Білети продає „Народна Торговля“).

В четвер 8 с. м. перший раз „Арсен Яворенко“, комедия в 5 діях Бориса Грінченка.

В суботу 10 с. м. „Барон циганів“, оперета в 3 діях Штравса.

— **Спроневірене на почті.** З Тернополя доносять: В пятницю вечером насціів до Тернополя з Берлина рекомендований лист, в котрім було 2999 марок. Лист той сховав листонос, якийсь Оберц, а на почті предложив посьвідку доручення зі сфальшованим підписом. Однак купець повідомлений з Берлина про висилку листу, з'явив ся на почті по лист, за котрим стали зараз шукати. По нитці дійшли до клубка. Листонос, бачучи, що шукають листу, вечером віддав Тайгельбавмови лист заліплений і з цілою сумою. За сю маніпуляцию его зараз усунено з провізоричної посади, а справу віддано судови.

— **Електричний трамвай у Львові.** Остаточне відкрите нових ліній елекричного трамваю зависить від пущеня в рух першої ґрупи машин для продукованя електричного току в новім центральнім електричнім заведеню на Перзенківці. Згадана ґрупа машин о силі 1.500 коний має бути пущена в рух між 15 а 2 с. м., о скілько не зайдуть якісь непередвиджені перешкоди. Другим чинником, від котрого зависить реченець передачі нових ліній до публичного ужитку, є комісия, котру виделеґує міністерство зелізниць, а котра рішає про можливість відкрития руху на нових лініях. Всеж таки є надія, що проектований вже давнійше реченець т. є. 20 с. м. буде додержаний. В тім часі зачне ся рух, спершу по одній лінії шин, між головним двірцем, Городецкою улицею і Гетманьскими валами, дальше на віднозі до міскої різниці, дальше на лініях від рогачки Замарстинівскої і Янівскої, вкінци від ул. Зеленої до кінця ул. Кохановского. Роботи в центральнім електричнім заведеню ведуть ся в день і ночи та поступають борзо наперед. Дальші ґрупи машин о загальній силі 3.000 коний, будуть введені в рух по черзі, після чого буде віддача до публичного ужитку ціла нова каблева сїть до осьвітленя. Се наступить імовірно з кінцем сего місяця. Парк трамваєвих возів виносить тепер 94 штук, а то числа від 1 до 44 і від 101 до 150. Обі ті ґрупи возів є ріжної конструкциї; котра з них покаже ся ліпшою і більше практичною, тою будуть опісля доповнені вози від 45 до 100. Ціни на нових лініях будуть такі самі, як на теперішних; від центра міста до кінцевих стаций буде дві секциї.

— **Про напад на поїзд зелізничий в Безданах** подають тепер вильненьскі і петербургскі ґазети слідуючі близші вісти: Нападу доконано в ночи з суботи на неділю дня 27 вересня. Бездани есть то мала стация, положена 24 верст (25 і пів кільометра) за Вильном серед ліса. Подорожні мало туди заходять, хиба лиш тоді, коли там стає почтовий поїзд, бо прочі поїзди особові, котрі туди переходять, минають сю стацию. Отже около 10 год. вечером явило ся тут на двірци пять чи шість людий, котрі, як здавало ся, дожидали поїзду, котрий мав над'їхати о 11 год. Люди ті були порядно поубирані; мали на собі темні верхники, на голові повстяні капелюхи або шпортові шапки а на ногах чоботи з холявами. Подобали трохи на росийских резервістів і як здавало ся, були незнакомі, бо коли явили ся на пероні, ходили окремо і не розмавляли з собою.

Поїзд, котрий під ту пору виїхав був з Вильна до Петербурга, складав ся з льокомотиви, панцирного ваґона почтового і ряду ваґонів пасажирских. В почтовім ваґоні знаходили ся гроші побрані за білети на стациях межи Варшавою а Рудзішками а крім того гроші з цілої Надніменьскої лінії та з лінії Вильно-Вербилово та грошеві пакети вільненьскої почти і других. В поїзді їхала охрана войскова, зложена з сімох узброєних вояків і двох жандармів. Коли вже мав поїзд над'їхати і здалека показало ся сьвітло ліхтарень льокомотиви, люди ті станули на місце, де звичайно пристає льокомотива а рівночасно із темноти виринуло яких 30 інших людий, котрі надходили вздовж шляху. В одній хвили кинулись ті люди на стацию, зранили тяжко жандарма Борисова і всю службу стацийну замкнули в одній комнатці а відтак знищили апарати телеґрафічні і телефонічні, попоретинали дроти та погасили сьвітло.

Скоро лиш над'їхав поїзд і льокомотива станула, вилізло зараз на неї трох напастників з револьверами в руках а рівночасно роздав ся страшенний гук від вибуху бомби, киненої під ваґон, де була войскова охрана. Вибух був так сильний, що шиби у всіх ваґонах потріскали і позилітали а два перші ваґони розірвало. При тім згинув жандарм Дмов а чотирох вояків потерпіло тяжкі рани. Перепуджені вибухом подорожні хотіли виходити з ваґонів, але при кождих дверях — росийскі ваґони мають лиш по двоє дверий, з переду і заду ваґона — застали чоловіка, котрий наставившись з револьвером заявив: „Ані кроком дальше, бо смерть! Сидіть у ваґоні а нічо вам не стане ся“.

Тепер кинулись напастники до ваґона почтового і тут зачали добирати ся до гроший. Найтруднійше прийшло ся їм видобути гроші зелізничі, бо ті були замкнені в 30 мідяних скринках, котрі знов всї разом були уміщені в одній великій мідяній скрини званій „омнібусом“. Щоби добути ся до тої скрині, мусїли напастники аж динаміту ужити. Почтові гроші знаходили ся в шкіряних міхах а напастники після спису, який знаходив ся в їх руках, казали видавати собі поодинокі грошеві пакунки. За пів години упорали ся зі своєю роботою, забрали 40.000 рублів зелізничих і 200.000 рублів почтових гроший та були би може забрали ще більше, але їм вже дуже спішно було, бо дав ся почути сиґнал надходячого другого поїзду. Напастники розбігли ся, посїдали на чекаючі вже на них вози і втекли.

Першу вість до Вильна о тім зухвалім нападі нагадуючім розбишацкі напади на степах Тексасу в північній Америці, принесли до Вильна два вояки з охрани нападеного поїзду, котрі уйшли щасливо смерти і перепуджені та без шапок прийшли до Вильна і дали знати, що в Безданах стало ся щось страшного, але що — они самі того не знають.

Телеґрами

Софія 6 жовтня. В королївскім маніфесті, оголошенім в Тирнові, каже новий король між иншим: „Свобідна і независима Туреччина і Болгария мають в собі всякі услівя утвореня і скріпленя дружних звязий у спільнім стремленю до мирного розвитку. Перенятий думкою о тім великім ділї, щоби відповісти потребам сеї держави, проголошую сполучену в 1885 р. Болгарию независимим королївством і прошу Бога о благословение для неї. Я і мій нарід віримо, що акция та знайде підпору у держав. Най жиє нарід болгарский і независима Болгария!“ — По відчитаню тої проклямациї президент собрания і президент кабінету просили князя о принятє титулу першого короля Болгариї, що князь приймив з гордостию і вдячностию.

Софія 6 жовтня. Ціле місто було вчера ілюміноване. Многотисячна товпа людий з войсковими музиками попереду устроїли вчера овациї перед дипльоматичними аґентиями держав.

Софія 6 жовтня. З нагоди проголошеня Болгариї королївством несчислимі товпи народу зібрали ся перед палатою князя. У вікнї палати появив ся наслїдник престола і промовив до товпи словами: „В порозуміню з народом болгарским батько мій довершив великого діла. Най жиє болгарске королївство“!

Софія 6 жовтня. Телеґрафічна аґентия болгарска заперечує рішучо чутку о мобілїзациї болгарскої армії. В цілій Болгариї настала велика радість з приводу оголошеня єї королївством.

Константинополь 6 вересня. Ходить чутка, що на раді кабінетовій, яка відбула ся в ночи, постановлено зарядити мобілїзацию на малі розміри.

Льондон 6 вересня. Офіцияльно доносять, що австро-угорский амбасадор, ґр. Менсдорф, був вчера в Бальморалю у короля Едварда і вручив єму відручне письмо Цїсаря Франц Йосифа.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·35, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

РУСИНИ! Жадайте у всїх трафіках, торговлях і крамницях лише ТУТОК і ПАПЕРЦІВ з першої галицко-рускої фабрики **Евгена Білиньского в Збаражи.** З доходу сеї фабрики їде на будову церкви в Сіняві 35 прц., на школи і бурси тов—а педаг. 10 прц., а на вдови і сироти по сьвященниках 5 прц.

За редакцию відповідає: **Адам Крехowецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много павь (межи иншими з нешлюб. дітьми, каліками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до Schlessinger, Berlin 18.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Агенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).